

frihedsstraf idømt i et andet nordisk land (administrativt) til en straf af samme varighed inden for den tilsvarende danske strafart. Loven omfatter også fuldbyrdelse af bødestraf, konfiskation, betingede domme og tilsyn med prøveløsladte.

11.1.2. Regler om omsætning af sanktioner, der indebærer frihedsberøvelse, er fastsat dels i artikel 11 i den europæiske konvention af 21. marts 1983 om overførelse af domfældte, dels i artikel 44 i den europæiske konvention af 28. maj 1970 om straffedommes internationale retsvirkninger. Bøder og konfiskationer fuldbyrdes efter reglerne om omsætning i 1970-konventionens artikel 45.

Reglerne om omsætning indebærer, at fuldbyrdeslandet gennem en domstolsafgørelse eller administrativ afgørelse omsætter sanktionen til en straf, der er pålagt af fuldbyrdeslandet efter dets lovgivning og strafudmålingspraksis for den pågældende overtrædelse.

Efter denne fremgangsmåde erstattes den i udlandet pålagte straf med en ny straf, således at det er denne nye sanktion, der skal fuldbyrdes. Den kompetente myndighed i fuldbyrdeslandet er ved omsætning af retsfølgen bundet af bedømmelsen af sagens faktiske omstændigheder, og fuldbyrdeslandet må ikke omsætte en sanktion, der indebærer frihedsberøvelse, til en sanktion, der indebærer bøde.

Endvidere skal myndigheden fratække hele den periode, i hvilken den domfældte har været frihedsberøvet. Den domfældtes strafferetlige situation må ikke blive forværret, men der er på den anden side – i modsætning til retsstillingen ved fortsat fuldbyrdelse, jf. nedenfor om tilpasning – intet til hinder for at formilde den domfældtes stilling, f.eks. ved at udmåle en kortere straf end i domslandet.

Samtidig er den pågældende myndighed ikke bundet af den minimumsstraf, der efter fuldbyrdeslandets lovgivning kan være foreskrevet for den eller de begåede lovovertrædelser.

Ved fuldbyrdelse af bøder og konfiskation af pengebeløb skal myndigheden i fuldbyrdeslandet omsætte det pågældende beløb til den nationale møntenhed efter gældende vekselkurs. Myndigheden kan ved fastsættelse af beløbet ikke overskride det maksimum, der måtte være fastsat i dens egen lovgivning for samme lovovertrædelse, eller – såfremt der ikke er fastsat noget maksimumsbeløb – det højeste beløb, som normalt pålægges i fuldbyrdeslandet for en tilsvarende lovovertrædelse. Ved konfiskation af en bestemt genstand er det en betingelse, at der i henhold til fuldbyrdeslandets nationale lovgivning kan foretages konfiskation for samme lovovertrædelse.

Konfiskation kan endvidere fuldbyrdes efter reglerne i FN-konventionen af 20. december 1988 imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer og den europæiske konvention af 8. november 1990 om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold.

11.1.3. Regler om tilpasning findes i artikel 10 i den europæiske konvention af 21. marts 1983 om overførelse af domfældte.

Efter denne bestemmelse kan de kompetente myndigheder i fuldbyrdeslandet vælge at fortsætte fuldbyrdelsen af retsfølgen øjeblikkeligt eller, hvis retsfølgen på grund af sin karakter eller varighed er uforenelig med fuldbyrdeslandets lovgivning, eller, hvis denne stats lovgivning kræver det, gennem en domstolsafgørelse eller administrativ afgørelse tilpasse sanktionen til den straf eller foranstaltning, der er foreskrevet af dets egen lovgivning for en lignende lovovertrædelse.

Efter denne fremgangsmåde er det således den sanktion, der er pålagt i udlandet, som – eventuelt efter en tilpasning, dvs. en »oversættelse« til fuldbyrdeslandets regler – overtages til fuldbyrdelse inden for rammerne af fuldbyrdeslandets strafarter og strafmaksimum for den pågældende lovovertrædelse. Der er i princippet ingen mulighed for at formilde den domfældtes stilling bortset fra adgangen til benådning mv.

Konventionen finder ikke anvendelse ved fuldbyrdelse af bøder og konfiskation.

11.1.4. For så vidt angår gældende ret med hensyn til overførelse til afsoning i Danmark af personer, der er dømt ved det internationale tribunal til pådømmelse af krigsforbrydelser i det tidligere Jugoslavien, henvises til bemærkningerne til det samtidig med dette lovforslag fremsatte forslag til lov om ændring af lov nr. 1099 af 21. december 1994 om strafforfølgning ved det internationale tribunal til pådømmelse af krigsforbrydelser i det tidligere Jugoslavien.

Spørgsmålet om fuldbyrdelse af bødestraf er ikke aktuelt i forhold til tribunalerne for Jugoslavien og Rwanda.

11.2. Regeringens overvejelser

11.2.1. Afsoning af domstolens domme skal efter statuttens artikel 103 som udgangspunkt ske i en stat, som domstolen udpeger ud fra en liste over stater, som over for domstolen har tilkendegivet, at de er rede til at modtage domfældte personer. Domstolens udpegning af afsoningsstater skal i videst muligt omfang bygge på en rimelig byrdefordeling mellem deltagerstaterne. En stat, der er udpeget i en bestemt sag, kan